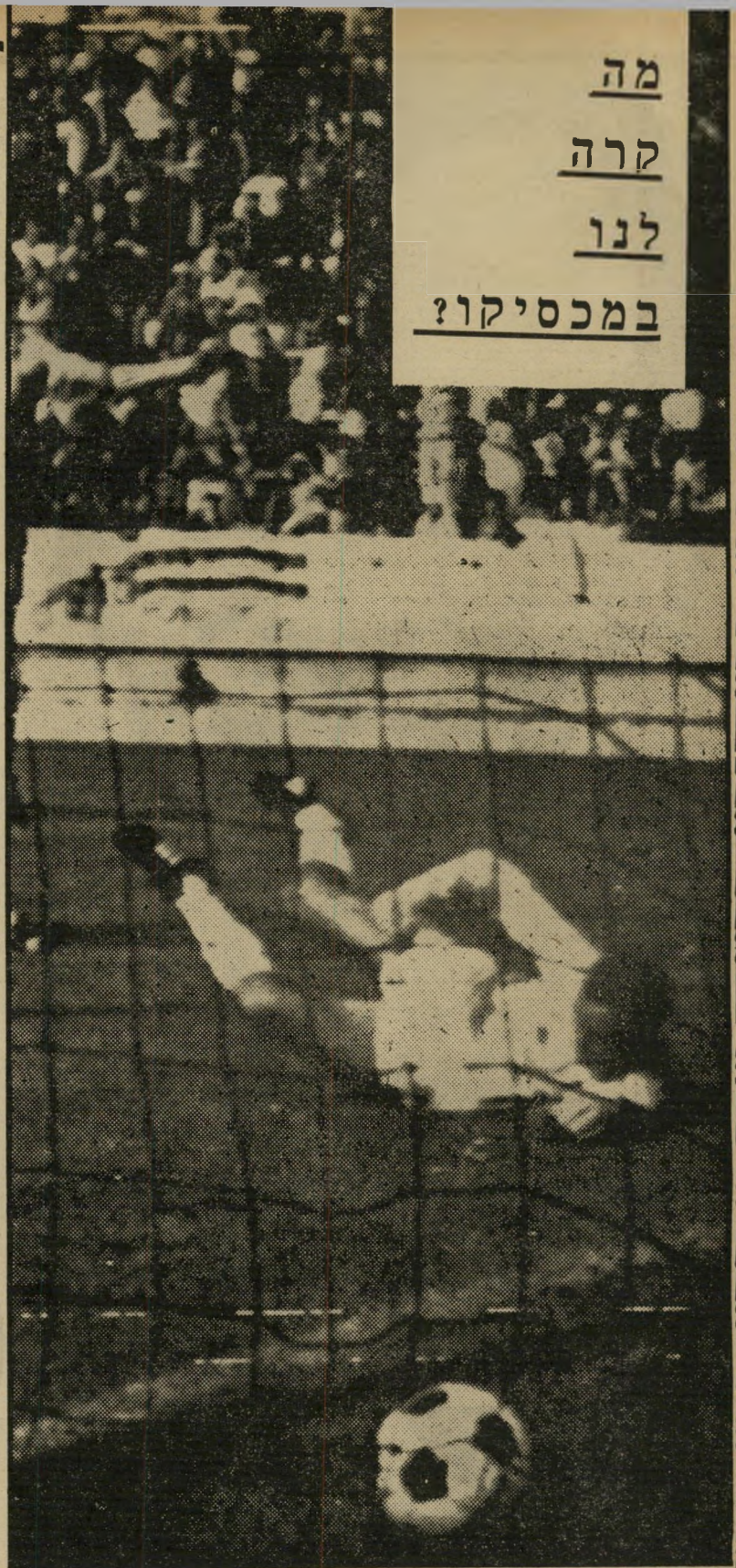

מה
קרה
לנו

במכסיקו?

ויסוקר סובג את השער הראשון

יוד דקה נעביר אתכם אל איצטדיון הכדורגל בפואבלה, משם תשמעו את שידור המשחק בין אורוגואי וישראל, מפי נחמיה בן-אברהם, הבטיח הקריין לי אלפי אורחים ישראלים שוויתרו על שנת ישרים כדי לעמוד יחד עם 11 הכדורגלנים של ישראל במשחק הבכורה שלהם בגמר הגביע העולמי.

זמן מועט קודם לכן נשמעו במישדר שירי שהתאימו לרגע ההגיגי המצופה. השיר הביתה היה מרגש במיוחד, לא מעט בגלל מבצעו הבלתי רגילים, שהעלו אותו אל ראש מיצעד הפיוזונים הבריטי, שחקני נב- חרת הכדורגל של אנגליה, מחזיקי הגביע. "קרתה לנו תקלה טכנית ואנו מצפים ב- כל רגע למישדר", המשיך הקריין הנבוך, אולם המישדר המיוחל לא נשמע. משך ל- מעלה מ-40 דקות עברה בישראל עצבנות כמעט בכל בית שני. עד שהופיע המושיע. גדעון הוד, איש הספורט משדורי ישראל, שישב באולפן בתל-אביב וקיבל את החודשות מסוכנויות הידיעות, נטל את היוזמה לידיו והודיע: "אורוגואי מובילה 0:2 נגד ישר- אל". ההפסד שרבים ציפו לו ומעטים קיוו למונעו, אומנם בא. למחרת היום, אחרי שבישרו לנחמיה בן-

אברהם, שהוא דיבר קרוב לשעה אל מיקרופון שמעל בתפקידו, נמשכה מסכת ה- כשלונות. הפעם בטלויזיה: "בגלל תקלה טכנית לא הצלחנו לקבל את הפסקול עם תיאורו של דן שילון, השליח המיוחד של הטלויזיה למכסיקו, ובמקומו יתאר את המשחק אלכם גלעדי".

13 הכדורגלנים הישראליים שהיו שותפים להפסד לא שיחקו רע. הם נאבקו בי- גבורה עם הכוכבים המלוטשים של אורוגואי ואיפילו הבליסו לטובה כמה מצטיינים. צבי רוזן, שנכנס למשחק ברגע האחרון, אחרי שהתגבר על פציעה, נלחם כאריה וניטרל את חוד המחץ של אורוגואי. יצחק ויסוקר, השוער הלאומי שהותיר בארץ ספקות רבים לגבי עמידתו במבחן הגדול, הגיח את הדעת והשליך את גופו פעמים רבות מול כדורים מסוכנים. יצחק שום, הצעיר בשחקנים, גילה יכולת מבורכת. אולם לא היה זה משחק כדורגל מלהיב, והישראלים לא עשו אפילו נסיון קל ש- בקלים להעתיק את מרכז הכובד אל שורה של אורוגואי. צופה ישראלי נרגז הטיח בחריפות: "לפחות שינסו להתקוף, אפילו שחטפו שמינייה. זה לא כדורגל!" אחרי צעק: "אפילו כשספגו 0:6 ממינכ-

גלאדבאך נהייתי אלף פעמים יותר!" אולם לכך לא היה שום סיכוי. שחקני ה- כדורגל של ישראל לא העלו ברעם לפתח התקפה. הם ידעו כי כל מי שיסתכן באיל- תור וינסה להסתמך על האינסטינקט הטב- עי שלו, לרוץ קדימה ולתקוף, יספוג מנה מהמאמן הלאומי של ישראל. ואמנם, עמנואל ("מונדק") שפר נשא בי- אחריות הבלעדית לצורת משחקה של נב- חרת ישראל.

קשה להעלות על הדעת כי עמנואל שפר

דיפו לשלוח שניים מחבריהם על חשבון כספי הציבור, כאילו בדרך אגב נזכר מי שנזכר כי פסיכולוג יוכל להביא תועלת בנסיבות כה מחייבות, גייס את ד"ר אריה נשר והציב אותו בין עוזריו של שפר. אבל זה היה כבר מאוחר. היה ברור ש- בין המאמן השמרני שכל ישותו אומרת הפסדים בכבוד, כמו בתקופת הבראשית של הכדורגל הישראלי, לבין כוכבי התקפה מוכשרים כמו שפיגלר, שפיגל, פייגנבוים, טלבי, בורבה ורומנו, חייב להתחולל קרע.

המאמן אמר להתגונן וכוכבי ההתקפה דווקא רצו להתפרץ ולתקוף

באימון האחרון לפני המשחק עם אורוגואי, ואי, איבד גורגי בורבה את השליטה על עצביו, ניסה לתקוף את עוזר המאמן אמי- יהו לבקוביץ. פרימו הדהים בהצהרה: "אני אשחק כמגן, אבל בלי חשק". שפר רב ו- התפייס עם הניכיו בשיטת הסרט הנע. ה- איומים שבאו מפיו של האיש החזק בהת- אחדות, צבי ברים, כי כל מי שיפר משמעת יוטס הביתה, לא עשו רושם על איש. כמה מידידיו של המאמן המותקף ויברו בשיבחו, טענו שממילא לא היה מה לעשות נגד יריבות כה מלוטשות כמו איטליה, שבדיה ואורוגואי, הטובות מישראל ללא עוררין. התשובה באה מכיוון בלתי צפוי לחלוטין, נבחרת מרוקו, שנחשבה גם היא לבשר-תותחים וראי, הצליחה להחזיק ארץ שלמה בפאניקה, כאשר אחד מחלוציה הכ- ניע את שוערה של גרמניה המערבית, סג- נית אלופת העולם.

הקריין הגרמני המתוסכל, שתיאר את ה- משחק, לא איבד את עשתונותו והציע ב-

השתוקק להיכשל במישחקי מכסיקו. איש- מקצוע מנוסה זה, שהביא לישראל שלוש פעמים רצופות את גביע הגוער של אסיה ושזכה לגיבוי מתמיד מצד תופסי עמדות הכוח בהתאחדות לכדורגל, נפל קורבן, לי- אמיתו של דבר, לחוסר ביטחונו הוא.

בשעת האימונים הספרטניים שהכין שפר לשחקני הנבחרת המפונקים בחבש ובהרי קולורדו בארצות-הברית, שנבחרו בשל גובהם הרב, כדומה למכסיקו, החלו ה- בקיעים הראשונים. הבלם דויד פרימו, הרא- שון שהחל פורק עול, הודיע ברורות: "אני לא מתכוון לשחק מגן, שיחפש לו שפר פריירים אחרים".

מדוע לא 22?

בכך ניתן האות לעימות בין שפר לשחקניו. אלה היו מוכנים לעבור את האימונים כנדרש, אם כי הריטונים לא

האם שפר

אנשים?

אדיבות למאזיני הגרמנים האוחזים בהגה להחנות את הרכב בצד הכביש, עד ש- בישר לה כי מרוקו מובילה 0:1. אף שהספידה בסופו של דבר 1:2, אחרי שאובה זילר וגרד מילר כבשו שערים כי תוצאה מלחץ נגדי עצום, לא חדל שמה של מרוקו להעלות חיוך של שביעות-רצון ואהדה בקרב כל האנשים שבאו להתבסס מן הכדורגל העולמי במכסיקו. שמה של ישראל לא העלה כל חיוך על השפתיים, אפילו לא חיוך של חמלה.

שכבו מעולם, אבל דבר אחד הם דרשו ממנו: שירכז את לשונו העוקצנית ושיתן להם לתקוף. הכדורגלן הישראלי לא גילה אף פעם נטיה למשמעת, שבלעדיה לא תיתכן הצ- לחה בניירה הבינלאומית. גם קברניטי ה- התאחדות לא יכלו למנוע את משברי- האמון בין שפר לבחוריו המפונקים. הם היו עסוקים מדי. שעה שכל ארץ שלחה 22 כדורגלנים בהתאם לתקנון, קיוו חברי ההנהלה במספר זה, העמידוהו על 20 והעי-